

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

נקודות למחשבה והתעמקות בענייני
פרשת תרומה תשפ"ב

בהוצאת: אוריאל יעוף ופירוט בע"מ
יפה רום 40 ירושלים ת"ו
טלפון 02-6520002
www.rachlin.org.il

סרקו להורדה

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

הערה: מאמר זה הינו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.
לא הוכנסו שינויים על מנת לשמר את הסגנון המקורי.

פרשת תרומה תשפ"ב – סוד תפקיד המשכן

וכל המטרה היא להיטיב לנבראים, אז צריך שיהיה עונג. כדי שיהיה עונג צריך שיהיה מחסור. כשהמחסור הזה מתמלא, זה העונג. מובן? ככה מביאים המקובלים הקדושים זי"ע.

אז כדי להשרות את שכינתו יתברך, שאין לנו תפיסה והשגה בו כלל, והוא רוצה להתגלות בעולם הגשמי – גם אנחנו כדי להיות בעולם הגשמי הזה יש לנו לבוש, שזה הגוף שלנו, הגוף הגשמי, הוא לגמרי גשמי, לגמרי גשמי.

זה אחד הדברים המופלאים ביותר, שמספיק להתבונן על זה כדי לחזור בתשובה: איך הנשמה שהיא חלק אֶלּוּק ממעל מתלבשת בתוך גוף גשמי ומקיימת אותו, והגוף הגשמי הזה צריך לקיים את עצמו על ידי זה שהוא שותה ואוכל, ושומר על עצמו, קור, חום, כל אלה, כל הצרכים של הגוף.

אז כל עוד שאדם בתוך הגוף – הוא פה. ברגע שבו אדם, הגוף שלו נפגע או נגמר – הוא לא יכול להיות, והוא לא שייך לעולם הגשמי יותר.

"ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם", נתאוה יתברך להיות לו דירה בתחתונים – הוא רוצה להתגלות בעולם הגשמי. נכון שהעולם הגשמי של היום זה לא העולם הגשמי, באופן מדויק, מה שיהיה לעתיד לבוא אחרי הגאולה השלמה – כי אז אנחנו נעלה ונתעלה במדרגות של קדושה וטהרה

ערב טוב! שבוע טוב, מה שלומכם? אנחנו כאן בפרשת תרומה תשפ"ב.

"תרומה" – ה' יתברך מבקש תרומה מעם ישראל כדי להקים את המשכן.

כל ענין המשכן מעניין מאוד. יש בזה סודי סודות. אם נתעמק ונחפור ונחפור, נבין שבסופו של דבר – כל דבר יש לו מספר, כל דבר יש לו שם קדוש משמות ה', שהוא מזין ומקיים את אותו הדבר. הכל בחכמה עליונה.

ולכן גם כתוב שהתורה היא שמותיו של הקדוש ברוך הוא, כל התורה היא שמותיו של הקדוש ברוך הוא. על כל דבר יש ממונה, כל דבר יש לו תפקיד, יש לו מספר, ויש לו שם.

כדי שתהיה השגה, חייב להיות צמצום, צריך שיהיה כלי. 'כלי' – זה נברא, להבדיל אין סוף הבדלות מהבורא יתברך. כל נברא הוא 'כלי'. והכלי הזה צריך שתהיה בו חיות, שזה השפע והאורות – 'אור פנימי', 'אור מקיף'. אלה מושגים של קבלה. אבל הם מושגים בסיסיים שצריך להבין אותם קצת.

ההשגה היא רק בתוך הכלי. והכלי נוצר על ידי 'צמצום', כי ה' יתברך צמצם את אור חסדו וככה ברא את העולמות, שאם לא היה מצמצם – לא היה כלי, לא היה חיסרון. אם אין חיסרון – אין השתוקקות. אם אין חיסרון והשתוקקות – אין עונג.

ונבואה, וגם העולם כולו יזדכך, לא יהיה בגשמיות עבה כמו העוביות של הגשמיות של עכשיו.

יש מקובלים שאמרו שהגוף הזה, זה 'קליפת הגוף', זה לא הגוף האמיתי. ויש אומרים שהגוף לעתיד לבוא יהיה בדרגה של הנשמה של היום.

בכל אופן, אין דבר כזה שהנבראים יתבטלו לגמרי, כי רצון ה' יתברך להיטיב לנבראים. אז צריך שיהיו נבראים כדי שיוכל להיטיב.

—אז כדי שיוכל להשרות את שכינתו, שזה קצה התגלותו של ה' יתברך בעולם הזה — צריך שיהיה כלי כמו שלנו יש גוף, וצריך שתהיה נשמה. כדי שהנשמה תבוא לידי ביטוי פה, צריך גוף שהיא תשרה בו. ב'נשמה' אני מתכוון לנפש, רוח, נשמה, חיה, יחידה, כן? אני מקצר ואומר 'נשמה' כי ככה לשון בני אדם.

אז כדי שישרה את שכינתו — צריך שיהיה גם משכן, צריך שיהיה בית מקדש, "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם". ושם צריך שיהיה קדש הקדשים, וצריך שיהיו לוחות הברית והארון וכפֶּתֶת וקרובים, וצריך שיהיה קֶדֶש וקדש קדשים, כמו שהיה בבית המקדש, כמו שיהיה לעתיד לבוא.

וצריך גם מערכת של כפרה, 'כפֶּתֶת' — 'כפֶּרֶה', כי מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, אם הוא ישרה את שכינתו ולא תהיה מערכת של כפרה — הוא יכול חלילה לפגוע, יכולים אנשים להיהרג בלי סוף. ככה מובא. ולכן חייבים שיהיה יחד עם מקום להשראת שכינתו — מקום לכפרה, שעל ידי זה שנשפך הדם של הבהמות ועושים את כל עבודת הקרבנות, אז במקום שהבן אדם יתן את הדין — הבהמה במקום האדם.

למה? יגידו למה. זה התיקון של הבהמה. ככה הוסכם עם השר הממונה על הבהמות, שזה יהיה התיקון של הבהמות. אז זה בהסכמת הבהמות. הן זוכות ככה לקיים את העולם, כי אם אין אדם שעוסק בתורה בעולם הזה — העולם חוזר לתוהו ובוהו. אז זה 'צורך גבוה'. אז ודאי שבהמה מתעלית מאד בזה שהיא מכפרת על עם ישראל.

אם כן, צריך שיהיה מקום כפרה, וצריך שיהיה 'סדר כפרה', וצריך שיהיו אנשים

שעוסקים בזה, כהנים, לויים, ישראל — ראשי תיבות כל"י. וזה יגרום להשראת השכינה. לכן היה גם 'תמיד', כן, 'קרבן התמיד'. כל עוד שקרבן התמיד היה מוקרב, האויבים לא הצליחו לחדור ולהחריב את הבית ולהחריב את ירושלים. עכשיו שאין בית מקדש, אז "שולחנו של אדם מכפר" — הכנסת אורחים, חסד, צדקה. "וצדקה תציל ממות". 'דמים' תמורת 'דמים'.

ולכן אנחנו רואים שהדבר הראשון שה' יתברך, כמעט הדבר הראשון, שהוא מצווה את משה רבנו בפרשה הזו וגם בפרשה הבאה — זה להקים את כל הענין של המשכן וכלי המשכן והמזבח והפֶּלֶת והכפֶּתֶת, ואחר כך הכהנים, לויים, ישראל — התפקיד, כן?

הרי בבית המקדש ובמשכן מעלים את הניצוצות של הדומם-צומח-חיימדבר. מעלים אותם לעבודתו יתברך. על ידי זה שמעלים את הניצוצות, מקרבים את הקץ של העולם הזה, הגשמי, הרגיל כמו שאנחנו מכירים, מעורב טוב ורע. וזה מביא את הגאולה השלמה.

אם היינו זוכים, לא היה נחרב בית ראשון, ולא בית שני, וכבר היינו מסיימים את השלב הזה של התיקון וכבר היתה באה הגאולה, והיה בא זמן קבלת השכר וגילוי פנים ותיקון עולם במלכות שדי. היות שלא זכינו, זה נמשך עד שנזכה, בעזרת ה' במהרה, בקלות וברחמים. אז זה הענין של המשכן.

וצריך לתת את הדעת: אומרים, אנשים שואלים: 'למה דווקא מידות כאלה? למה דווקא חומרים כאלה, צבעים כאלה? למה ה' רוצה את זה ולא משהו אחר?'

אז אנחנו לא יודעים בדיוק למה ה' רוצה את זה. אבל אנחנו יודעים שאם זה רצונו יתברך — אז בוודאי יש לזה סיבות עמוקות מאד.

ורמזתי שכל כלי וכל חלק שמרכיב את המשכן ואת המזבח ואת כל עבודת הכהנים — הכל זה סודי סודות, הכל על פי הסוד, שמות הקודש, מספרים, גימטריאות, ממונים, וכן הלאה. לעתיד לבוא כל זה יתגלה, וכולנו נבין למה זה ככה, למה רצה ה' יתברך דווקא את ה'מתכוון' הזה ולא 'מתכוון' אחר, כמו שאומרים. הכל מדויק להפליא.

הוא לא יכול להיות בן אדם ככל האנשים, ככל העמים.

אין, עם ישראל הוא לא ככל העמים, גם בשורש הנשמה – השורש שלנו ממקום אחר, והשורש של האומות ממקום אחר, וגם בתפקיד – יש לנו תרי"ג מצוות, להם שבע מצוות בני נח. ואנחנו צריכים להתקדש.

ויש בזה הרבה דרגות בהתקדשות. יש מהפשט – שזה לקיים תורה ומצוות על פי ההלכה כפשוטו. ויש בזה עוד מדרגות-מדרגות, כל אחד לפי עבודת הלב שלו, עבודת ה' שלו, הכוונות שלו, איך הוא חי, למה הוא חי, איך הוא פועל, איך הוא אוכל, איך הוא ישן, איך הוא מתהלך עם הבריות – כל דבר יש לו איזו עבודת ה'. כל דבר יש לו משמעות. וכל דבר קובע את דרגת הקדושה של האדם. אף אחד לא נהיה קדוש סתם, בלי מלחמה איך-סופית. כן, זו מלחמה.

"ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" – בתוך בני ישראל. להיות אנשים קדושים זו מלחמה כל החיים, כל רגע ורגע, על כל מחשבה, דיבור ומעשה. וזו בכלל הסתכלות שונה על החיים מההסתכלות של חולין הרגילה. היום בגלל שיש הרבה מאד תינוקות שגשבו, מבחינת זה שגשבו בדעות כוזבות, כל פעם הם משווים את עם ישראל לעמים בכל מיני נושאים, כן? בנושאים, אני יודע... מדיניים, כלכליים, צבאיים, בריאותיים, בכל דבר משווים אותנו לאומות. אז ככה בסוף זה כביכול נראה ככה, שאנחנו כמו האומות. אבל אנחנו עם סגולה.

למה ה' יתברך בחר בנו? כי אנחנו בחרנו בו. ככה כתוב בגמרא. אנחנו עשינו אותו יתברך חטיבה אחת – הוא עושה אותנו חטיבה אחת. הוא הציע את התורה לכל האומות – הם לא רצו. רק אנחנו אמרנו "נעשה ונשמע", ומסרנו את הנפש, ומוסרים את הנפש בכל הדורות לקיים

וגם יש לזה יופי, יופי אסתטי מה שנקרא היום. "ואין צור כאלקינו" – "אין צִיָּר כאלקינו", אין אִמֹן כאלקינו, שהוא זה שבורא את העולם, ובורא עולם מופלא, יפה כל כך, צבעים וחוויות. אז גם שם הצבעים היו פלאי פלאים, הכל יפה-יפה-יפה, למרות שזה היה במדבר. אחר כך בית ראשון, בית שני – בניינים מופלאים, יפהפיים. והבית השלישי יהיה בטח פלא פלאים. "הַתְּנַאָה לפניו במצוות". "זה אֵילֵי וְאֲנָהוּ" – התנאה לפניו במצוות. צריך שיהיה הכל יפה לכבודו יתברך, מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא.

הוא לא צריך את כל זה, כי הוא לא צריך כבוד והוא לא צריך עבודה של התחתונים, לא צריך. כל זה, זה לצורך התחתונים. זה שהוא משרה את שכנתו – זה להיטיב עם נבראיו. זה שהוא מתגלה לנו – זה להיטיב עם נבראיו. זה שהוא מכפר על העוונות – זה להיטיב עם נבראיו. אז אמנם אנחנו עושים, אנחנו צריכים לעשות, הכל לצורך גבוה, לשם שמים, אבל הוא יתברך אין לו צרכים, אלא ככה הוא קבע כדי שיוכל להשפיע עלינו, לתת לנו שכר על עבודתנו.

ולכן צריך להביא תרומה – שכל אחד יתן מדמיו, שיהיה לו חלק בהקמת המשכן. פלא פלאות! פלא פלאות. ולכן תמיד צריך לשמוח אם מקימים נניח בית כנסת, בית מדרש, כן, 'מקדש מעט'. צריך לשמוח ולהשתתף ולתת דמים, לתת כסף בשמחה, לעשות מקום מכובד ויפה לכבודו יתברך. תמיד, בכל עניני המצוות – לתת בלב טוב ובשמחה, כל אחד לפי מה שהוא יכול. וזה תיקון גם של החטא של קין, שלא נתן בלב רחב כמו שצריך.

זה החלק הזה.

"ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" – אמרו חכמים: 'בתוכם – בתוך עם ישראל'. זאת אומרת שכולנו צריכים להיות ממלכת כהנים וגוי קדוש. ויהודי צריך להתקדש.

"יש בחירה, אבל אי אפשר לברוח מהתפקיד בסופו של דבר. העם כעם, לא יכול להגיד: 'טוב, אנחנו לא רוצים את התפקיד הזה' כי יש לנו ברית."

רצונו יתברך, ישתבח שמו לעד. וזה התפקיד.

למה זו לא גזענות? כי גם גוי אם הוא רוצה, הוא יכול לעבוד את ה' – או בשבע מצוות בני נח, או שהוא מתגייר ואז הוא נהיה יהודי ככל היהודים, ויכול לעבוד את ה' יפה מאד.

אז יש פה אחריות. ובכל נסיון של הסטרא אחרא להחטיא את ישראל – זה קודם כל לשנות לו את הדעה האמיתית, את ההשקפות הנכונות. לכן חכמינו צדיקי כל הדורות דאגו תמיד לחדד ולחזק את ההשקפה האמיתית, התורנית האמונית האמיתית – כי הכל הולך אחר המוחין. אם משנים לאדם את המוחין – אז פתאום הוא מתנהג ככל העמים, הוא שוכח מה התפקיד שלו.

ואבא שבשמים לא שוכח מה התפקיד שלנו. ולכן, אם אנחנו לא עושים את התפקיד בטוב ובנעימים ובמסירות – מתחילים לא עלינו היסורים, בַּפֶּרֶט בַּפֶּלֶל, רחמנא לצלן, כדי שנשנה, נעשה תשובה, נגיע לדרגה הנכונה.

עכשיו עדיין עם ישראל לא בדרגה הנכונה, ולא עושה את התפקיד בדרגה הרמה שאנחנו צריכים להגיע אליה. ולכן גם העולם לא בדרגה הרמה שצריך להגיע אליה. ולכן אין השראת השכינה, ואין התגלותו יתברך בינתיים לעיני כל העולם.

אבל זה הולך ומתקדם, כי נרצה או לא נרצה – העולם יגיע לתיקונו, או על ידי תורה ומצוות ומעשים טובים, או על ידי יסורים שיביאו אותנו לתורה ומצוות ומעשים טובים.

אז יש בחירה, אבל אי אפשר לברוח מהתפקיד בסופו של דבר. העם כעם, לא יכול להגיד: 'טוב, אנחנו לא רוצים את התפקיד הזה' – כי יש לנו ברית. ראינו בפרשיות הקודמות, כן, שה' כרת עמנו ברית. וגם אנחנו רואים בפרשה הזו ובפרשה הבאה שבסוף כל המסירה של

הענין הזה של המשכן ועבודת הכהנים – ה' יתברך מוסר למשה רבנו את הלוחות, ונותן לו הוראה לרדת. ואז יש את הענין של העגל. על זה אנחנו נדבר בעזרת ה', בלי נדר שנוכה, בפרשיות הבאות.

אז עכשיו, בזמן הזה, לפני שעם ישראל חוטא בעגל – כבר ה' יתברך נותן את ההוראות איך לכפר על עם ישראל, הענין של המשכן – שהערב רב, עוד מעט בפרשה הבאה, ידרשו "אלהים שילך לפנינו", כן? עבודה זרה, כי הם רוצים איזה גילוי פנים, שכביכול משה רבנו היה חלק מהגילוי פנים – כי הוא היה שליח של ה', אבל הם כל הזמן אמרו שזה משה שהוציא אותנו ממצרים. אז זה נקרא 'הגשמה', זה נקרא טפשות, גסות הרוח, גסות הרוח, עזות, כפיות טובה, 'טבע', הכל טבע, הכל כישופים. ככה זה ההשקפה של הערב רב.

אז לכן ה' יתברך נותן את ההוראות למשה רבנו להכין את המשכן – כי הוא יודע שעומד להיות חטא העגל, והם רוצים השראה של הסטרא אחרא, אז 'לעומת זה' – תהיה השראה של שכינתו יתברך שילך עמנו במדבר על ידי המשכן, לעיני כל ישראל.

לכן צריך את המשכן ואת עבודת הכהנים, וזו ההכנה. פלא פלאים, פלא פלאים.

זהו רבותי, להתבונן עמוק על הדברים האלה. על ידי הגעגועים שלנו להתגלותו יתברך ותיקון עולם בבית המקדש שיבוא בעזרת ה' עם הגאולה השלמה – נזכה בקרוב "ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים".

לחיים, לחיים, לחיים, לחיים!

להתחזק בעבודתו יתברך!

רפואה שלמה לכל החולים והחולות!

בעזרת ה' שיבואו הישועות בקרוב!

לחיים, לחיים, לחיים!

שבת שלום ומבורכת לכל בית ישראל.

קבלת קהל בימים א-ה בשעות הערב

רחוב יפה רום 40, ירושלים ת"ו

לקביעת פגישה אנא צרו קשר בטלפון 02-6520002

נא להביא תמונות פנים של כל האנשים הקשורים בנושא היעוץ